

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik iz le dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in edotletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelgersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

V Gorici, 26. aprila 1902.

Ta ali oni rodoljub je izred mnenje, da so bratomorni boj na Slovenskem zanetili po skrivnih potih upravniški politični sovražniki, češ, da s tem ako si Slovenci skočimo v lase, največ škodujemo svojemu narodnemu napredku, a največ koristimo tujem, ki bi nas radi ugonobili.

Koliko je resnice na mnenju teh rodoljubov, nočemo tu preiskovati, — to pa moramo z nova potrditi, kar smo tudi že neštevilnokrat naglašali, da nesloga in prepričaj nam Slovencem več škoduje nego koristi in da je velik nasprotnik naroda oni, ki neslogo odobrava ali jo celo neti bodisi iz hudomušnosti ali iz koristolovja.

O tem imamo žalostno prepričanje ravno mi na Goriškem. Res je, da je tu in tam dobro, ako se duhovi malec vzemirijo, kajti stoeča voda se rada osmrdi; pri tem se razkrijejo različna mnenja, vsaki pove svojo, brani svoje stališče in konec vseh concev je ta, da je narod za mrvice modrejši, da se povzgne za pedenj višje v političnem in kulturnem napredku. Take evolucije so zdrave za vsaki narod in ni ga danes paroda, ki se sine ponata z visoko kulturo, da bi ne bil prebil takih evolucij več ali manj.

Vendar pa se morajo tako valovenja gibati le znotraj gotovih mej, sicer postanejo lahko nevarna obstanka na naroda. Stvar je popolnoma naravna. Človek, ki zmerno živi in se zmerno giblje v svežem zraku, postane živahen, čil in zdrav, — nasprotno pa je, ako se prepričamo trudi bodisi v duševnem ali telesnem delu, ali v uživanju. Tu nastane reakcija, telo in duh oslabi prezgodaj in katastrofa je neizogibna.

Tako je tadi z narodi.

V novejih časih pa je toliko protinaravnih uzrokov za ljudska razburjenja, da ni mogoče, ako pojde tako dalje, obetati si dobrega za bodočnost narodov. Kajti ti uzroki so često navadna nikotna dobicažljnost posameznikov, katerim ni za dobro stvar splošne družbe, marveč jedino le za dobro njihovega žepa. Zaradi tega so tudi vznemirjenja med ljudstvom, kamor vržejo taki elementje bakljo razpora, protinaravna, srdita in splošno

škodljiva. Vzemimo n. pr. za vzgled vojno v južni Afriki, ki se že vleče nad dve leti, še ni kočana. To vojno so provozili zlata željni angležki lordi in židje in taje tudi nekateri člani angl. dvorne družbe. Ali kak je sad te vojne? Anglijo stane ta vojna že nad dve milijardi kron denarja in njene najboljše vojne moći, katerih je izgubilo dragi življenje v tej vojni že nad 20 tisoč.

Navdušenje za to vojno, katero je — zapaljeno po izvestnem časopisu — žarel plamenoma v početku vojne, se je do danes že popolnoma ohladilo ne le pri angležkem ljudstvu, ki najhaje trpi na nasledkih te vojne, ker so popadali kot žrtve sebičnosti reditelji celih družin, — marveč ohladili so se tudi oni visoki gospodje sami, ki so pričakovali, da jim doneše krvava igra na afriškem bojišču ogromnih dobičkov, a jim je donesla — ako izvzamemo tifernante vojnih potrebščin — le neveselo razočaranje. V Angliji pa po vsem tem nastane tolika reakcija, da država za dolgo ne bo sposobna za nobeno večjo akcijo.

In kaj so dogodki v Belgiji, ki so se vršili v ravnokar minulih dneh, drugačega nego sad prizadevanj posameznih bujskačev, katerim je blagor delavskega ljudstva belgijskega deveta briga, pač pa ki stezajo dolge prste po Belgiji sami in njenih zakladih.

Ali če hočemo, poglejmo v naše parlamentarne razmere, pa se zoper prepričami o resničnosti gorenjih besed, da nenaravno razburjenje rodi le propadanje moći. Sovražniki naše države so oni elementi, ki brez potrebe razburjajo našo poslansko zbornico in ž njo tudi vse avstrijsko prebivalstvo. Kajti ti sovražniki hočejo po umetnem razburjenju našega parlamenta, dovesti do popolnega obrabljenja tako državnih poslancev, hotečih delovati v pravo korist svojih volilcev kakor tudi volilcev samih, naveličanih vednih volilnih borb. Konec tega bi naj bilo splošno oslabljenje in propadanje javnega življenja v naši državi in nesposobnost iste za nadaljnji krepki obstanek. Do tega utegne tudi priti, ako ne bode močna in previdna roka dvignila narodov

iz močvirja, v kateri nas potiskajo nasprotniki.

Tako se lahko učimo na velikih izgledih, kam privede prehudo in nepotrebitno razburjenje ljudskih mas, da sklepamo iz teh izgledov na naše domače razmere.

Prepričani smo, da na Slovenskem prej ali slej pride do splošne utrujenosti, katero morajo provzročiti preporni medsebojne borbe, katera mora nas Slovence pa tudi bridko zadeti, ako se dosti zgodaj ne zavemo svoje naloge. Odgovornost pa zadene one elemente, ki narod s surovo brezobjektivno tirajo v razpor.

Na Goriškem smo, bi rekli, opravili vsaj do zasedanja deželnega zbora nekako svoje „javno delo“ in je torej naravno, da si od naporov ki so jih prouzročile volilne borbe, nekoliko odpocijemo. Vendar bi ne bilo dobro znamenje, ako bi pomenil ta odpocitek nekako utrujenost po preporni borbi. Resnica je, da je bila razburjenost tudi pri nas nenaravna, tako rekoč izsiljena po elementih, kateri so pri tem iskali vse kaj drugačega nego ljudske koristi. Hujskanje stanu na stan, osebe na osebo, sovraštvo na vasi, v družinah, — vse to ni šlo na korist narodne stvari, marveč k večjemu le na nameravano korist onih pojedincev, ki so hoteli kovati iz splošnega razburjenja za se kapital, da ne rečemo tudi mi: na korist našega polit. sovražnika. Kajti to razburjenje po eni strani ni bilo one vrste, ki vzbuja duhove za lepo in plemenito, marveč za sovraštvo in krivico proti bližnjemu in oni, ki so hujskali naše ljudstvo v sovraštvo, se niso brigali za to, ali ljudstvo trpi na nasledkih tega hujskanja ali ne.

Ne čudili bi se pa, ako bi k vsej škodi, ki jo je pretrpelo naše ljudstvo vsled razpora že gmotno in moralno, prišla še največja škoda, ki bi bila: utrujenost in otrplost za narodno delo. S tem bi bilo potem tudi doseženo, kar so morda pričakovali naši nasprotniki in njih slovenske oprode od našega domačega prepira.

Zaradi tega mora naše slovensko ljudstvo samo paziti, da se je ne poloti narodna utrujenost, marveč da z ono ži-

vahnostjo nadaljuje narodno delo, kaorščna je potrebna za doseglo dobrih uspehov za naš narodni in gmotni blagor.

Na to stran je potrebno, da se utrujuje med nami narodni značaj in slovenski ponos, ter da se ne pusti omajati nikoli in po ničemer. Nas vseh dolžnost je, da delujemo na to, da zavladajo zoper med nami oni srečnejši odnosaji, ko smo ko jeden mož stali na braniku za sveto stvar slovensko; — dolžnost naša je, da se združimo pod zastavo, ki je jedino prava slovenska zastava in katere ne bi smel zapustiti nikdo, ki se čuti pravo dete svojega naroda in ta zastava je: naš stari slovenski program.

Koncert ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Kakor smo v zadnji številki obljudili, prinašamo danes natančnejši popis res krasne veselice, katero nam je v nedeljo priredila prezaščužna naša ženska podružnica sv. Cirila in Metoda.

Najprej naj opišemo glasbeni del vsporeda. Čitalniški pevski zbor — broječ nad trideset pevk in pevcev — nam je zapel najprej Gerbičev „Moj spominek“, napev znane pesmi otca Vodnika, v kateri nam je ta dobrovoljni začetnik slovenskih pesnikov zapustil pristno pesniško oporočko. Kdor premisli, daje Vodnik predstavnik otroške dobe našega pesništva in da je njega znana ljubka priprrost posebno plastično izražena v „Mojem spominku“, ta mora, poslušajoč Grbičev napev, priznati, da je skladatelj pesnikove misli in čustva izvrstno pogodil. V tem napevu veje Vodnikova priprrost, iz tega napeva diha pristni narodni duh, kakor se zreali v Vodnikovih pesniških oblikah. Posebno v sredi, pri besedah „Rodila me Sava . . .“, kjer prehaja glasovni način v dominantno, je napev pristno narodno ubran, da vzbuja v poslušalcu občutek narodne pesmi. Zbor je pel to mesto očitno s ostentuo in v lepem pianu, hoteč menda položiti vanje glavni efekt cele skladbe. Efekten je tudi sklep, kjer prevzameta alt in tenor glavni motiv v sekstah, dočim pojde soprano zategnen pa pokrit glas v oktavi, da se motiv bolje zrcali v srednjih dveh glasovih. „Moj spominek“ je napravil na napis utis srečno izbranega, tudi glasbeno manj izobraženemu občinstvu doumnega

LÍSTEK.

Potovalne črtice z Ogerskega.

(Spisal M. Mihaeljev. — 1902.)
(Konec.)

Med tem ko je moj prvi dobri sošpotnik radi dolge vožnje iz severne Ogerske, namreč iz Banske Bistrice (Neusohl, Beszterce-Banya mažarski) se vozeč, sladko zaspal, sva se z gospodom profesorjem po hrvaški zabavala. Njegovo domoljubno in versko (katoliško) prepričanje je bilo enako trdno ter hvalil je ob enem tudi svojo dalmatinsko hrvaško duhovščino, zlasti katoliško, med ktero je bilo vedno in tudi že v srednjem veku toliko pesnikov in pisateljev, kakor n. pr. Ignac Gjorgjević, opat metelinski, ki je v krasnih hrvaških rimah izdal „Psalter“, ali zbirko vseh psalmov, ktere mi je dal ravno moj priatelj v Budapeštu kot duhovnemu prijatelju, v spomin; dalje Kačić-Miošić, franciškan, izboren pesnik, ktemu so (menda 1897) postavili v Dubrovniku krasen spominek, kakor je tudi med mnogimi drugimi Anton Kanižlić (Požežan, ali iz Požege), ki je bil jezuitskega reda itd.

nega“ urednika in njega sotrudnike pri tem čitanju kar „zona“ stresti! Tako sva se z gosp. profesorjem zabavala v domoljubnih in književnih pogovorih, da je bilo veselje. Posebno ga je veselilo tudi to, ko sem mu povedal, da sem se tudi jaz na Hrvatskem šolal, ter bil med prvimi Slovenci, ki so napravili izpit zrelosti v hrvaškem jeziku! „Soča“*) bi utegnila tudi reči, da se „lastna hvala po blati valja“, čeravno se ona hvali navadno celo s takimi stvarmi, kterih ni nikdar sama učinila, ali pa si kot sraka prisvojila le pavovo perje! Njen ostudni boj kaže, da se bori za Herosratovo slavo, katero jej bode gotovo nepristranska slovenska zgodbina v bodočnosti prisodila. Pa da zoper ne zaidem predaleč v naš po talmi-liberalcih usiljeni nam bratomorni boj, peljimo se rajši dalje z našim brzovlakom, ki nemudoma hiti proti postaji Ponikve (Štajersko), kjer je mnogo let župnikoval marljivi slovenski pisatelj in domoljub Davorin Terstenjak. Kdo ne pozna med nje-

govimi slovstvenimi spisi njegovih preučenih jezikoslovnih preiskovanj in primerjanj slovenščine z drugimi jeziki, ktere je priobčeval zlasti v knjigah slovenske Matice?! — On je bil tudi urednik slovstvenega lista „Zora“ in dopisnik „Krésa“. O tisti priliki mi je svoječasno pisal, da ima mnogo truda z gospodarstvom, ker je njegova župnija ekonomična, in da se mora truditi za svoj vsakdanji kruh, kakor ostali kmetje, tako da mu ostane le malo prostega časa za delovanje na slovstvenem polju, pa vkljub temu, da šteje že 60. leto na svojih plečah, da je še vedno v bog, kakor cerkvena mišl! itd. Kaj bi rekel pri tem znani „intrinsigent in intrigant“ v Gorici s svojo „žegnano duhovsko bissago“?

Pa ker brzovlak hiti, naj pohitim tudi jaz v tem razmotrivanju naprej že njim. Hmali dospé brzovlak na postajo: „Sv. Jurij ob južni železnici“, kjer je tudi naš goromenjeni slavni pisatelj Davorin T. zadnja leta župnikoval, in (menda tudi tam vrnli blažene smrti. On je bil res marljiva čebelica na našem jezikoslovnem in slovstvenem polju. Naj ostane nri nas v blaženo spomino...“

*) V italijanskem jeziku pomeni prilog: Sozzo, sozza, sozzo! grdo, umazano, ostudo, sramotno; in vse to je v laškem pomenu „Soča“ domovinskega v istini.

Brzovlak hiti dalje mimo znane postaje „Teharje“ proti v zadnjem času tako slavnem Celju, tej „nemški trdnjava“ med štajerskimi Slovenci, ktero si je osvojil ravno te dni le trdni možati pogum pravih narodnih poslancev v državnem zboru, med tem ko je Vuk-Braakovčeva trojica gledala hladnokrvno ta boj Davida z velikanom Golijatom. Sram jih bodi te slovenske dekadente!!!

Od Celja, ktero sem videl le iz železniške postaje, je hitel vlak dalje po lepi rodovitni savinski dolini do laških toplic, (Tüffler-Bad) kjer je vstopilo v vlak nekaj topičarjev. Od tod je klovratil dalje med lepimi vinskimi goricami stoječimi ob obeh straneh železnične proge in med rodovitnimi njivami h rimskim toplicam (Römerbad), kjer je zoper vstopilo nekaj potnikov, — „dvoživek“ — kakor je nekdo imenoval iste topičarje iz znanega razloga. Slednjič prispel na znano postajo Zidani Most, (Steinbrück) od koder se razteza druga panoga južne železnice dolzi prek Save v Zagreb in dalje. Tu že vstopijo na vlak proti Zagrebu sprevodniki uniformirani po mažarski, ki pa morajo znati tudi barvati... Zidani Most je vodil do Županje, kjer je

na tržaški cesti svojo lastno pivovarno. Tovarna je začela delovati v pondeljek. Poleg tovarne napravi g. Gorup tudi pivovarno.

Kuhinjska šola. — V kratkem se otvorí v Gorici kuhinjska šola. Več povemo kasnej.

Maša zadušnica po pokojnem Emencu kardinalu se je brala v sredo ob 10. uri v stolni cerkvi. Daroval jo je ob asistenci drugih duhovnikov generalni vikar monsignor J o r d a n. Udeležili so se te sv. maše zastopniki civilnih in vojaških oblasti, deželnega odbora, mestni zastop ter obilo število drugih vernikov.

Sodnijska obravnava g. H. Črnija, vikarja v Vel. Žabljah. — Kakor je bilo že omenjeno v našem listu, bil je zatožen omenjeni g. vikar radi podkupovanja pri lanskih volitvah volilnih mož za deželni zbor. Tu hočemo popisati razvitek cele obravnave pred okrožnim sodiščem v Gorici. — Najprej je bil zaslišan obdolženec g. vikar, kateri je izjavil, da si je štel v dolžnost kot duhovnik in občinar, razjasniti volilem, kako važna opravila so volitve, in da je prigovarjal volilcu Merkelju, naj gre volit. Ta volilec pa se je izgovarjal, da nima časa; nato mu je ponudil obdolženec 1 krono kot odškodnino za zamudo časa, pa ne z namenom, da bi kupil njegov glas; Merkelj pa ni hotel sprejeti odškodnine, sprejel pa je listek volilnih mož. — Nato je bil pod prisego zaslišan volilec Merkelj, kateri je, kolikor se je spominjal, izjavil, da ga je g. vikarji res nagovarjal, naj gre z njim volit in slednjič da mu je ponujal eno krono za zamudo časa; isto je potrdila tudi druga priča, njegova žena. — Prebrala se je tudi med drugim o v a d b a, katero je sestavil „izvrševalni odbor na rodno-napredne stranke“ v Gorici, na podlagi podatkov, katere mu je doposal zaupnik „napredne“ učitelj V u g a. V tej ovadbi je mrgolelo neresničnosti, kakor n. pr. da je obdolženec rašil onega volilca „s peklom in hudičem“, da je bil pri njem, ko je bil taže v postelji zvečer i. dr., kar je potem oni volilec preklical pred sodnijo v Ajdovščini, kjer je bilo prvotno zasliševanje prič in obdolženeca.

V pravi luči so se pokazali „naprednjaki“ posebno v tem: Učitelj Vuga je izjavil sam na zapisniku, da je kot z a u p n i k „napredne stranke“ sporočil „izvrševalnemu odboru“ v Gorico, kar je zvedel o tej zadevi. „Izvrševalni odbor“ je na podlagi njegovega sporočila sestavil ovadbo in jo poslal temu učitelju, naj jo dá podpisati onemu volilcu Merkelju. Vuga, pokorni sluga „napredne“, je zvesto izvršil svojo „vzvišeno“ nalogu v družbi z drugimi „naprednjaki“. — Ovadbo so na to hitro prečitali onemu volilcu in ga premotili, da jo je podpisal. Pravili so mu ti „naprednjaki“, naj brez skrbi podpiše, s tem bodo le „vzdignili“ (razveljavili) volitve; ni pa mislil oni Merkelj, da bodo s tem tožili g. vikarja. Podpisal je v naglici, a potem je protestiral proti onim neresničnostim, katere smo že gori navedli in zahteval, naj se jih izbriše. Ali učitelj Vuga ga je potolažil, češ: bom pisal v Gorico izvrševalnemu odboru, naj tam popravijo ovadbo. A tudi izvrševalni odbor ni popravil onih neresničnosti, ampak je poslal tako krivično in neutemeljeno ovadbo državnemu pravdništvu, katero je dalo se v potem vso stvar preiskati. — Ko se je oni zapisnik učitelja Vuge prečital, vstal je državni pravnik in je v smislu zakona utemeljeval obtožbo proti g. Črnigoju, kateri da je zakrivil kaznivo dejanje podkupovanja. Nato pa je odvetnik g. dr. Franko logično razložil, da obdolženec ni imel namena kupiti glas onega volilca, ker ga je smatral pristašem svoje stranke; v resnici pa je oni volilec vše prej dal besedo „napredni“ stranki, česar pa ni povedal obdolženec. Dokazal je g. odvetnik, da se je obdolženec poslužil le dovoljenih agitatorskih sredstev, s tem da je ponujal eno krono za odškodnino, kajti brez denarnih sredstev ni nikake večje volilne agitacije, posebno v večjih mestih. — Po govoru g. odvetnika vstali so sodniki in se posvetovali v stranski sobi. Čez nekaj minut so se vrnili in predsednik obravnave je razglasil razsodbo v imenu Veličanstva, po kateri je bil obdolženec oproščen pregreška podkupovanja in plačilnih stroškov obravnave, ker se ni dokazalo, da bi bil imel namen kupiti volilni glas.

Iz vsega tega je razvidno, kakšni ovadhi so „naprednjaki“ in kakšni možje morajo biti tisti, ki se imenujejo zaupnike take „napredne“ stranke. — Kar se tiče novice v „Soči“ o tej obravnavi, koliko opravila dajejo sodnjam politikujoči nunci, v „Soča“ dobro, da je baš

ovadbe. Ali je treba večje nesramnosti! Najprej naperjajo oni neresnične ovadbe s katerimi nadlegujejo oblasti, potem pa podlikajo to nadlegovanje drugim! — Obtoženec pa ostane radi te obravnave v očeh poštenega ljudstva ravno tako čist, kakor prej! Sramujejo naj se pa njegovi „napredni“ ovadhi!

Izjava. — Uredništvo „Soče“ me v št. 39. pozivlja, naj tožim, češ, le tako spravim s sveta nesramna sumnjenja in zavijanja, katere je njen lažnjivi dopisun nagromadil o meni. Izjavljam, da ne bom tožil slavnatih mož okoli „Soče“ in „Primorca“, ker bi to bilo pod mojo častjo. Zadostujejo naj popravki, iz katerih tudi razsodni braveci „Soče“ lahko spoznajo resnico. „Sočino“ uredništvo sicer sodi vse popravke po svoji lastni nesramnosti, vendar poštenjaki verjamajo bolj lastnemu prepričanju in zatrjevanju duhovnika, kakor pa slavno znani lažnjivosti „Soče“. Zato tudi ne prikrivam svojim faranom, kar pišeta „Soča“ in „Primorec“ o meni, ampak jim sam vse preberem, da se prepričajo, česa je zmožno liberalno sovraščo.

Ker pa se „Soča“ sklicuje na „k a k i h 4 0 p r i č, ki vse potrdijo, da je res, kar je pisala „Soča“, in da ni res, kar je popravljal župnik Kosec“, jo pozivljam, naj navede le edno samo pričo, ki upa javno trdit, kar trdi „Soča“ o meni. Ako je ne navede, tedaj je „Sočina“ in „Primorec“ lažnjivost dokazana. Ako jo pa navede, tedaj bo priča imeta priložnost pred nepristranskim sodnikom dokazati resnico.

Kamnje, dne 21. aprila 1902.
J o s. K o s e c
župnik.

Napad na cerkljansko posojilnico. — „Soča“ zopet napada cerkljansko posojilnico. Zakaj se gospodje tako srđito zaganjajo v to posojilnico? Po izvedeli smo, da je cerkljanska posojilnica odpovedala „goriški ljudski posojilnici“ vlogo 5.000 K, ker ne mara upavati denarja takim ljudem. Od tod vsa jeza in besnost.

Občinske volitve v Korminu. — Ta teden so se vrstile v Korminu občinske volitve. Stali sta si nasproti dve stranki, namreč laška avstrijska in pa irredentovska, ki se sama nazivlje „socialistično-liberalno“. Obe stranki sta se že dolgo pripravljali na odločilen boj in sta se vrgli z vso silo na tretji volilni razred, kajti od izida volitev v tem razredu je bilo odvisno, kaka bodo vecina novega korminskega staršinstva. Volitev v tem razredu je trajala tri dni in sicer v torsk, sredno in četrtek. Konečni izid je bil ugoden laško-avstrijski stranki, ki je zmagala z v e č i n o 9 4 g l a s o v . Ta izid je irredentovce strašansko razburil; pa ne samo nje, ampak tudi — „Soča“, ki je postala zadnji čas židovsko-liberalen, irredentovski, protestantski, socijalno-demokratični in kaj vemo še vse kak, samo slovenski list ne!

Včeraj sta volila II. in I. vol razred, v II. so zmagali irredentoveci, v I. pa laško-avstrijska stranka.

Porotno sodišče v Gorici otvorí se za letošnje leto dne 23. junija.

Nov železniški vozni red. — Poletni vozni red se uvede pri južni železnici dne 1. maja t. l. — Upelje se nov vlak, ki bo vozil zjutraj do Vidma. Odhajal bode iz Gorice ob 6:04 min. dospel v Kormin ob 6:27, a v Videm ob 7:32.

Konje pokojnega kardinala je kupil g. grof Lanthieri.

Izkaz davke plačujočih obrtnikov. — Od dne 24. t. m. skozi 14 dni naprej je razložen pri tuk. magistratu izkaz vseh onih, ki plačujejo mestu obrtniški davek.

Špargeljni. — Na goriški trg je bilo pripeljanih in prodanih špargljiev in sicer dne 20. t. m. 18 kv. po 80 K kv., 21. t. m. 9 kv. po 70 K kv., 22. t. m. 25 kv. po 70 K kv. in 23. t. m. 20 kv. po 70 K kv. in 24. t. m. 21 kv. po 64 K kvintal.

Prvi grah. — Na dan sv. Jurija so prinesli na trg 15 kilogramov domačega graha; prodali so ga po 1 K kilogram.

Izpustili iz zapora so onega čevljarja Kavčiča iz Lipe, o katerem smo zadnjiče poročali, da se je hotel šaliti z biciklom in so ga zaprli. Zdaj so se prepričali, da je bila to res le samo šala in so ga izpustili. Drugič se bo Kavčič najbrže raje držal svojega kopita.

Vojaški nabor v Kanalu. — Pri vojaškem naboru, ki se je vršil v Kanalu 21. in 22. t. m., predstavilo se je v I. razredu 157 mladeničev, vzeli so jih s strani 100, povojenim je bilo 10, v III.

razredu predstavilo se jih je 65, vzeta sta bila 2.

Cerkev na Krnu. — Prebivalci vasice Krn, ležeče tik pod vrhom tega gorskega velikana, so sklenili zgraditi cerkev, za kar so že dobili dovoljenje od nadškofjskega ordinarijata. Dne 17. t. m. so imeli lepo slavnost polaganja temeljnega kamna tej cerkvici. Vsa vas je bila v zastavah, topiči so pokali in veselje je vladalo pri samotnih Krncih tam gori. Za cerkev je napravil načrt stavbeni mojster Jožef Rusjan iz Renč. Ladja cerkvice bo dolga 8 metrov, široka bo 5 metrov, presbiterij (svetišče) bo dolgo 3:80 m, visoka pa bo cerkev v pročelju 10:10 m, do vrh stolpa pa 20 metrov. Dogotovljena bo v jednem leta in prih. poletje bodo kruski turisti obiskali lahko tudi to svetišče, predno se podajo v strmi vrh Krna, uživat rajske razgled. Koliko zares idealnega užitka hkrat! Duhovnikom, obiskujočim naš divni starci Krn, bode dana prilika, da zamorejo opraviti daritev sv. maše v novi cerkvici.

Ogenj. — Pretekli teden zgorel je senik na Volarjih pri „Miklavžu“. Senik bil je nov in poln sena. Posestnik imel je vse svoje seno v seniku in sedaj je ob vse ter ob tem času tudi za drag denar sena ne more dobiti. Prodati bode moral živino pod ceno. Zažgali so baje cigani, ki se vedno tu okrog klatijo.

Redni občni zbor hraničarjev in posojilnic v Kamnjah bo na praznik Vnebovoda, dne 8. maja t. l. ob 3. pop. v Šoli. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva; 2. Odobrenje računov za 1. 1901. 3. Volitev načelstva in nadzorstva; 4. Predlogi in slučajnosti.

Kamnje, dne 20. aprila 1902.

N a c e l s t v o

Toča v Vipavi. — Dne 22. t. m. popoldne okoli 1. ure so imeli v Vipavi Vrhpolju, na Colu in v nekaterih drugih bližnjih krajin veliko nevihto, z gromom in bliskom in konečno s točo. Škoda je tem večja, ker je padala kokor lešniki debela toča in so mladike na trti že precej pognale. Kaj pada ljudje niso bili pripravljeni na tako zgodično točo in vsled tega tudi niso streljali, razum v občini Budanje, a še tu so imeli pri tem nesrečo. Pri streljanju se je namreč znatno opekel bišči sedmošolec, sedaj občinski tajnik Josip Ferjančič, kateremu se je smodnik prenaglo vnel.

Eksplozija orjaške mine. — V sredo zjutraj so se v sesljanskem kamenolomu, kjer kopljajo material za dela nove luke, razstrelili orjaško mino, ki je bila napolnjena s 16.000 kg. smodnika. K tej eksploziji odpeljalo se je iz mesta več odličnih oseb, ki so gledale nenavadni prizor, deloma z bližnjih gričev in deloma s parnikom na morju. Razpot je bil seveda velikanski in je mina razbrisala 25.000 kubičnih metrov materiala, ki tehta kakih 70.000 tonelat.

Krstič obsojen. — Znani hrvatski renegat Krstič, katerega vzdržuje isterska irredenta in tudi deželni odbor isterski, stal je te dni pred porotnim sodiščem v Trstu. Tožil ga je načelnik policije v Voloski Ivan Podmenik zaradi raznih napadov v listu „Prava Naša Sloga“, v katerih so se očitale Podmeniku razna kaznjiva dejanja. Krstič je bil obsojen na tri mesece ječe. Tožitelja je zastopal dr. Stanič. — Ivan Podmenik je bil sproječasno kot orožniški postajevodja v Čeponovanu in je takrat vstrelil v trnovskem gozdu štirinogatega kosmatincu (medveda). In zdaj se mu je posrečilo zadeti tudi — dvonogatega „kosmatince“, ki se je do zdaj znal prekanjeno izviti raznim drugim lovencem.

Suša. — Iz raznih krajev posebno iz zapadne Istre prihajajo glasovi o hudi suši, ki preti zadušiti v kalu novo setev in je nevarna zgodnjemu krompirju, zelenjavji in sočivju. Tudi pri nas postaja vže suho in bi bilo tako želeti, da se Bog usmili ter da nam pošlje mirnega dežja.

Časopisi — blago. — Dne 12. marca t. l. izdal je dunajsko najvišje sodišče rešitev, v kateri je obsežena razsodba, da novine ne morejo biti predmet razdelitve, ter da vsled tega njih uredniki ne morejo tožiti, ker da so novine jednostavno blago, katero se prodaja.

Na shodu časniki in pisateljev, ki se je vršil te dni na Dunaju in katerega shoda se je udeležilo več državnih poslancev in drugih odličjakov ter mnogo nemških in slovanskih časniki in protestiralo proti tej razsodbi in zahtevalo, da se prekliče. Sklenila se je resolucija ki se glasi: „Novine so duševen proizvod onih, ki jih sestavljajo in obstoje med njimi in novinami tako tesna vez, da razmoranje njen sotrušnikov.“

Prepovedan poštni debut. — Praški „Politik“ je odvzeta pravica pošiljanja v dežele ogerske krone baje zaradi tega, ker je rečeni list v pravi luč razkrinkal upravo hrvatske vlade.

Narodno gospodarstvo.

V prospehu sadjereje na Tolminskem.

Na vabilo c. kr. kmetijskega društva je prišel koncem avgusta meseca 1896. znani veščak, profesor Karol Mader, strokovni učitelj na deželni kmetijski Šoli v St. Michele na južnem Tirolskem, na Goriško, da prouči tu naše sadjerejske razmernice ter poda svoje poročilo in svoje predloge o tem, kako povzdigniti našo domačo sadjerejo in kako izkoristiti to prevažno kmetijsko panogo v največjo korist vsem dotičnim producentom in konsumentom. Ta mož ni samo učenjak v svoji stroki, ampak zna tudi praktično izvajati svoje nauke. To je pokazal s tem, da je po izvrstni organizaciji najizdatnejše pripomogel v to, da se je tako rekoč prerodila in na najvišo stopinjo povzdignila sadjereja na južnem Tirolskem ter je postala bogati vir blagostanja tamošnjim kmetovalcem.

Prof. Mader se je tudi pri nas na Gorišku z velikim zanimanjem lotil povrjenje mu važne naloge in jo je častno dovršil. Njegovo obširno poročilo popisuje našo domačo sadjerejo, kakoršna je v resnicu v vseh sorodnih pokrajinh, katere je obhodila dotična komisija, sestavljena iz imenovanega gospoda profesorja, ravnateljev obrežnih kmetijskih Šol, enega poverjenika c. kr. kmet. kem. poskuševališča v Gorici in takratnega operativnika deželnega tajništva. Ono poročilo pa ocenja tudi naše sadjerejo po pravi vrednosti ter sklepa s tako modrimi in praktičnimi predlogi, da jih treba le polagoma izvesti, pa bode moglo naše sadje tekmovati z onim najnaprednejših sadrodnih dežel.

Dne 4. septembra je dospela komisija v Volče, kjer si je ogledala drevne nasade okoli vasi. Sadno drevje je imelo bujno raščo in jablane so bile bogato obložene s sadjem, a nikjer ni bilo videti sledu pravilne oskrbe. Največ je bilo domače vrste pisancev in lončičev, pa kaka pogaciča (Haslinger) vmes in ena vrsta je bila zelo podobna renskemu jabolku. Zlata zimska parmena je imela droben sad; a dotična debla so prav čvrsto razvijala. Hruške so bile večinoma že potргane; nekatera drevosa poznih vrst so bila prazna. Jabolk je bilo vse polno, a v obče so bila drobna in onesnažena po riji in niso imela takrat še nobene vrednosti. Zdi se, da ljudstvo ne ve, kako treba razumno izkoristiti tako sadje. Ko se je pozneje komisija vrnila v Gorico, je kmetijsko društvo razglasilo v virtemberških in drugih listih, da je v naših gorah vse polno možnega sadja na prodaj, in kaj so bili agenti tukaj, kateri so pokupili vse dobro in slabo po 2½ in 4 gld. kvintal in odpeljali na Virtemberško. Izvažanje našega sadnega pridelka je bilo tako živahno, kakor še nikdar poprej.

V Tolminu je našla komisija blizu enake sadne vrste, kakor v Volčah; med novo uvedenimi pa: zlato zimsko parmeno, kanadske renetke in Ananas, katera je imela prav lepo razvit sad.

Dasi ima tolminska dolina v svojem ozadju visoko planinsko ograjo

karmelitsko renetko, rudeči jesenski Rambouz Karpentince, zlato zimsko parmeno. Sv. Lukijsko podnebje mora biti zelo vlaženo, ker je bilo skoro vse sadno drevje napadeno po glivičnih boleznih, zlasti po fusiciadiu m. (Dalje prihod.)

Franc Melink,

zidarski mojster v Višnjeviku št. 67, prevzema vsa zidarska dela po najnižji ceni. — Naročena dela se lično izvršujejo.

Gostilna

Vinarskega in sadarskega društva za Brda v Gorici, ulica sv. Klare št. 15

toči pristna bela in črna vina iz društvene kleti, in puntigamsko pivo. Postreže z okusnimi jedili. — Na razpolago so hlevi za živino in dvorišče za krogljjanje. Za obilen obisk se toplo priporoča svojim rojakom

Anton Gerbec,
gostilničar.

Ivan Bednařík
priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

„Centralna posojilnica“
v Gorici,

registrirana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranične vloge, katere obrestje po $4\frac{1}{2}$ polomesečno: nevzdržene obreste pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila upom na osebni kredit po $6\frac{1}{2}$ in na vknjizbo po $5\frac{1}{2}$.

Sprejema člane z glavnimi deleži po 200 K in z opravilnimi deleži po 2 K.

Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalačanje in vračanje so na razpolago poštnice c. kr. pošte hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštnih stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12.
ure zjutraj v ulici Vetturini št. 9.

Naznanilo.

Podpisane, večletni hotelier v Pulju, naznanjam slavnemu občinstvu, da sem otvoril svojo, po najnovejših zahtevah urejeno in optemljeno

kavarno „Central“, na Travniku.

V njej bo p. n. gg. gostom na razpolago poleg treh biljardov tudi okoli 100 časopisov najrazličnejše vrste. Zagotavlja najskrbnejšo postrežbo v vsakem obziru, prosim blagoholne podpore z obiskovanjem ter se beležim z vsem spoštovanjem udani

Filip Pečenko.

P. S. Ako kdo izmed gosp. ni prejel naznanila, katera sem razposiljal te dni, prosim da mi blagohotno oprosti.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trng), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marijanie“ t. j. lichenih in trpežnih mis iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali širidelno kegljšče z vrtenci in kegljavično blagajno po najnovejši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato založo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Mladenič

z dobrimi spričevali, ki je končal svojo vojaško dolžnost, in je več obeh deželnih jezikov in poleg teh tudi nemščine, ter je porabljiv za vsak posel, išče službe v mestu ali okolici.

Natančneje poročila se izve v Narodni tiskarni.

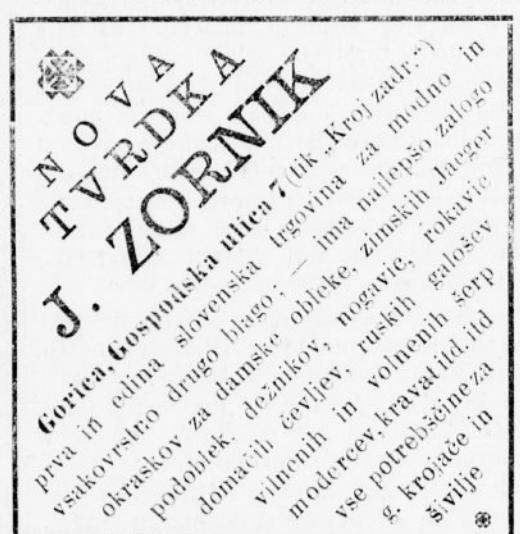
„Krojaška zadruga“,

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici,

Gospodska ulica hiš. štev. 7.

VELIKA ZALOGA vsakovrstnega manufakturnega blaga za zenske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izberi, kakor: suknja, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovico, vsakovrstne preproge, zavesce, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce, Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.
Cene so stalne brez pogajanja.

Železnočno vino

LEKARJA
Piccoli-ja
v Ljubljani.
Dobiva se v lekarnah

krepča
malokrvne,
nervozne in
slabotne osebe

Edina zaloga na Kranjskem lekarna

PICCOLI

„pri Angelu“ v Ljubljani,

Dunajska cesta

Polliterska steklenica 2 K.

Zunanja naročila izvršuje lekarnar GABRIJEL PICCOLI v Ljubljani točno ako se mu pošle znesek po poštem povzetju.

Dobiva se tudi v lekarnah v Gorici, Tolminu, Trstu, Istri in Dalmaciji po 240 K steklenica.

Anton Pečenko

Vrta ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz visavskih,
furlanov.

Dostavlja na dom in razpošilja po željenici na vse kraje avstro-egerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Teodor Vidmar, kovački mojster v Kobaridu, išče pomagača in učenca za svojo obrt.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. štev. 25,
(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu isterško in dalmatinsko. Petrolej v zaboku Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po $\frac{1}{2}$ kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidrišič & Valenčič v II. Bistrici. Zvezanke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zaboječih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Naznanilo!

v tvoraci piva
I. Gorup v Gorici

na Tržaški cesti (Via Trieste)
se prodaja
ječmenove trpinne za
živilsko krmlo.

Konjedic & Zajec

v Gorici pred nadškofovjo št. 5. — Via Caserma št. 15.

Za vinorejce!

Peronospora škropilke najbolje vrste in njih posamezne dele, cepilne nože, gumijeve trakove za zeleno cepljenje črne in rujave, zajamčene kakovosti. Pocinkane ograjne mreže in trnjeva šica!

Za stavbarje!

Za čas stavbe priporočata svojo veliko založo vseh stavbenih potrebščin, kakor: cement, stavbene nosilce, vse potrebne okove, orodje itd. itd.

Nizke cene!

Postrežba poštena!

Odlikovana

kleparska delavnica

Artur Makutz,

Gorica, Ozka ulica št. 1,

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter založo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima založo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrbja iste v najkrajšem času. — Prevzema naročila za vpeljavno strelovodov, tudi pozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Pripreja vpeljavno vodo z cernimi vsake vrste. — V lastni zalogi ima stroje za žveplanje sodov iz emkanega železa, škropilnice proti peronospori ponovljene po Vermorelovi sestavi; mehove za žveplanje grozdja raznih sistemov itd. — Postrežba točna. Cene zmerne!

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpolne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemam ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelersitz v Nunskeh ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini b. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

V Gorici, 26. aprila 1902.

Ta ali oni rodoljub je izrekel mnenje, da so bratomorni boj na Slovenskem zanetili po skrivnih potih uprav naši politični sovražniki, češ, da s tem ako si Slovenci skočimo v lásce, največ škodujiemo svojemu narodnemu napredku, a največ koristimo tujcem, ki bi nas radi ugonobili.

Koliko je resnice na mnenju teh rodoljubov, nočemo tu preiskovati, — to pa moramo z nova potrditi, kar smo tudi že neštevilnokrat naglašali, da nesloga in prepri nam Slovencem več škoduje nego koristi in da je velik nasprotnik naroda oni, ki neslogo odobrava ali jo celo neti bodisi iz budomušnosti ali iz koristolovja.

O tem imamo žalostno prepričanje ravno mi na Goriškem. Res je, da je tu in tam dobro, ako se duhovi malce vzemirijo, kajti stopeča voda se rada osmrdi; pri tem se razkrijejo različna mnenja, vsaki pove svojo, brani svoje stališče in konec vseh concev je ta, da je narod za mrvice modrejši, da se povzgne za pedenj višje v političnem in kulturnem napredku. Take evolucije so zdrave za vsaki narod in ni ga danes naroda, ki se sme ponašati z visoko kulturo, da bi ne bil prebil takih evolucij več ali manj.

Vendar pa se morajo taka valovenja gibati le znotraj gotovih mej, sicer postanejo lahko nevarna obstanku naroda. Stvar je popolnoma naravna. Človek, ki zmerno živi in se zmerno giblje v svežem zraku, postane živahan, cilj in zdrav, — nasprotno pa je, ako se prenaporno trudi bodisi v duševnem ali telesnem delu, ali v uživanju. Tu nastane reakcija, telo in duh oslabi prezgodaj in katastrofa je neizogibna.

Tako je tudi z narodi.

V novejih časih pa je toliko protinaravnih uzrokov za ljudska razburjenja, da ni mogoče, ako pojde tako dalje, obetati si dobrega za bodočnost narodov. Kajti ti uzroki so često navadna nizkotna dobičkažljnost posameznikov, katerim ni za dobro stvar splošne družbe, marveč jedino le za dobro njihovega žepa. Zaradi tega so tudi vznemirjenja med ljudstvom, kamor vržejo taki elementje bakljo razpora, protinaravna, srdita in splošno

škodljiva. Vzemimo n. pr. za vzgled vojno v južni Afriki, ki se že vleče nad dve leti in še ni kočana. To vojno so provzročili zlata željni angležki lordi in židje in baje tudi nekateri člani angl. dvorne družbe. Ali kak je sad te vojne? Anglija stane ta vojna že nad dve milijardi kron denarja in njene najboljše vojne moči, katerih je izgubilo dragi življenje v tej vojni že nad 20 tisuč.

Naučenje za to vojno, katero je — zapaljeno po izvestnem časopisu — žarel plamenoma v početku vojne, se je do danes že popolnoma ohladilo ne le pri angležkem ljudstvu, ki najhuje trpi na nasledkih te vojne, ker so popadali kot žrtve sebičnosti reditelji celih družin, — marveč ohladili so se tudi oni visoki gospode sami, ki so pričakovali, da jim doneše krvava igra na afriškem bojišču ogromnih dobičkov, a jim je donesla — ako izvzamemo literante vojnih potrebščin — le neveselo razočaranje. V Angliji pa po vsem tem nastane tolika reakcija, da država za dolgo ne bo sposobna za nobeno večjo akcijo.

In kaj so dogodki v Belgiji, ki so se vršili v ravnomar minulih dneh, drugač nego sad prizadevanj posameznih hujskachev, katerim je blagor delavskega ljudstva belgijskega deveta briga, pač pa ki stezajo dolge piste po Belgiji sami in njenih zakladih.

Ali če hočemo, poglejmo v naše parlamentarne razmere, pa se zoper prepričami o resničnosti gorenjih besed, da nenaravno razburjenje rodi le propadanje moči. Sovražniki naše države so oni elementi, ki brez potrebe razburajo našo poslansko zbornico in ž njo tudi vse avstrijsko prebivalstvo. Kajti ti sovražniki hočejo po umetnem razburjenju našega parlamenta, dovesti do popolnega obrabljenja tako državnih poslancev, hotečih delovati v pravo korist svojih volilcev kakor tudi volilcev samih, naveličanih vednih volilnih borb. Konec tega bi naj bilo splošno oslabljenje in propadanje javnega življenja v naši državi in nesposobnost iste za nadaljnji krepki obstanek. Do tega utegne tudi priti, ako ne bode močna in previdna roka dvignila narodov

iz močvirja, v kateri nas potiskajo nasprotniki.

Tako se lahko učimo na velikih izgledih, kam privede prehudo in nepotrebno razburjenje ljudskih mas, da sklepamo iz teh izgledov na naše domače razmere.

Prepričani smo, da na Slovenskem prej ali sleg pride do splošne utrujenosti, katero morajo provzročiti prepornne medsebojne borbe, katera mora nas Slovence pa tudi bridko zadeti, ako se dosti zgodaj ne zavemo svoje naloge. Odgovornost pa zadene one elemente, ki narod s surovo brezobzirnostjo tirajo v razpor.

Na Goriškem smo, bi rekli, opravili vsaj do zasedanja deželnega zbora nekako svoje »javno delo« in je torej naravno, da si od naporov ki so jih prouzročile volilne borbe, nekoliko odpočijemo. Vendar bi ne bilo dobro znamenje, ako bi pomenil ta odpočitek nekako utrujenost po preporni borbi. Resnica je, da je bila razburjenost tudi pri nas nenanavna, tako rekoč izsiljena po elementih, kateri so pri tem iskali vse kaj drugač nego ljudske koristi. Hujskanje stanu na stan, osebe na osebo, sovraštvo na vasi, v družinah, — vse to ni šlo na korist narodne stvari, marveč k večjemu le na nameravano korist onih pojedincev, ki so hoteli kovati iz splošnega razburjenja za se kapital, da ne rečemo tudi mi: na korist našega polit. sovražnika. Kajti to razburjenje po eni strani ni bilo one vrste, ki vzbija duhove za lepo in plemenito, marveč za sovraštvo in krivico proti bližnjemu in oni, ki so hujskali naše ljudstvo v sovraštvo, se niso brigali za to, ali ljudstvo trpi na nasledkih tega hujskanja ali ne.

Ne čudili bi se pa, ako bi k vsej škodi, ki jo je pretrpelo naše ljudstvo vsled razpora že gmotno in moralno, prisla še največja škoda, ki bi bila: utrujenost in otrplost za narodno delo. S tem bi bilo potem tudi doseženo, kar so morda pričakovali naši nasprotniki in njih slovenske oprode od našega domačega prepira.

Zaradi tega mora naše slovensko ljudstvo samo paziti, da se je ne poloti narodna utrujenost, marveč da z ono ži-

vahnostjo nadaljuje narodno delo, ka-koršna je potrebna za doseglo dobrih uspehov za naš narodni in gmotni blagor.

Na to stran je potrebno, da se utrujuje med nami narodni značaj in slovenski ponos, ter da se ne pusti omajati nikoli in po ničemer. Nas vseh dolžnost je, da delujemo na to, da zavladajo zopet med nami oni srečnejši odnošaji, ko smo ko jeden mož stali na braniku za sveto stvar slovensko; — dolžnost naša je, da se združimo pod zastavo, ki je jedino prava slovenska zastava in katere ne bi smel zapustiti nikdo, ki se čuti pravo dete svojega naroda in ta zastava je: naš stari slovenski program.

Koncert ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Kakor smo v zadnji številki objavili, prinašamo danes natančnejši popis res krasne veselice, katero nam je v nedeljo priredila prezaščna naša ženska podružnica sv. Cirila in Metoda.

Najprej naj opišemo glasbeni del vsporeda. Čitalniški pevski zbor — broječ nad trideset pevk in pevcev — nam je zapel najprej Gerbičev »Moj spominek,« napev znane pesmi oca Vodnika, v kateri nam je ta dobrovoljni začetnik slovenskih pesnikov zapustil pristno pesniško oporočko. Kdor premisli, daje Vodnik predstavnik otrške dobe našega pesništva in da je njega znana ljubka priprrost posebno plastično izražena v »Mojem spominku,« ta mora, poslušajoč Gerbičev napev, priznati, da je skladatelj pesnikove misli in čustva izvrstno pogodil. V tem napevu veje Vodnikova priprrost, iz tega napeva diha pristni narodni duh, kakor se zrcali v Vodnikovih pesniških oblikah. Posebno v sredi, pri besedah »Rodila me Sava...«, kjer prehaja glasovni način v dominantno, je napev pristno narodno ubran, da vzbuja v poslušalcu občutek narodne pesmi. Zbor je pel to mesto očitno sostenuto in v lepem pianu, hoteč menda položiti vanje glavni efekt cele skladbe. Efekten je tudi sklep, kjer prevzameta alt in tenor glavni motiv v sekstah, dočim pojde soprano zategnen pa pokrit glas v oktavi, da se motiv bolje zrcali v srednjih dveh glasovih. »Moj spominek« je napravil na nas utis srečno izbranega, tudi glasbeno manj izobraženemu občinstvu doumnega

LISTEK.

Potovalne črtice z Ogerskega.

(Spisal M. Mihaeljev. — 1902.)

(Konec.)

Med tem ko je moj prvi dobri so-potnik radi dolge vožnje iz severne Ogerske, namreč iz Banske Bistrice (Neusohl, Beszterce-Banya mažarski) se vozeč, sladko zaspal, sva se z gospodom profesorjem po hravški zabavala. Njegovo domoljubno in versko (katoliško) prepričanje je bilo enako trdno ter hvalil je ob enem tudi svojo dalmatinsko hravško duhovščino, zlasti katoliško, med ktero je bilo vedno in tudi že v srednjem veku toliko pesnikov in pisateljev, kakor n. pr. Ignac Gjorgjevič, opat metelinski, ki je v krasnih hravških rimah izdal »Psalter«, ali zbirko vseh psalmov, ktere mi je dal ravno moj prijatelj v Budapešti kot duhovnemu prijatelju, v spomin; dalje Kačić-Miošić, franciškan, izboren pesnik, ktemu so (menda 1897.) postavili v Dubrovniku krasen spominek, kakor je tudi med mnogimi druzege, ki je bil jezuitskega reda itd. pred kteriori redovniki utegne »Soči-

nega« urednika in njega sotrudnike pri tem čitanju kar »zona« stresti! Tako sva se z gosp. profesorjem zabavala v domoljubnih in književnih pogovorih, da je bilo veselje. Posebno ga je veselilo tudi to, ko sem mu povedal, da sem se tudi jaz na Hrvatskem šolal, ter bil med prvimi Slovenci, ki so napravili izpit zrelosti v hravškem jeziku! »Soča«*) bi utegnila tú reči, da se »lastna hvala po blati valja«, žeravno se ona hvali navadno celo s takimi stvarmi, kterih ni nikdar sama učinila, ali pa si kot sraka prisvojila le pavovo perje! Njen ostundni boj kaže, da se bori za Herostrato slavo, ktero je bode gotovo nepristranska slovenska zgodovina v bodočnosti prisodila. Pa da zoper ne zaidem predaleč v naš po talni-liberalci usiljeni nam bratomorni boj, peljimo se rajši dalje z našim brzovlakom, ki nemudoma hiti proti postaji Ponikve (Štajersko), kjer je mnogo let župnikoval marljivi slovenski pisatelj in domoljub Davorin Terstenjak. Kdo ne pozna med nje-

*) V italijanskem jeziku pomeni prilog: dandanašnji v istini, ker opravlja že dalje časa Herostrato delo med Slovenci! Fej! Pis.

govimi slovstvenimi spisi njegovih preučenih jezikoslovnih preiskovanj in primerjan slovenščine z drugimi jeziki, ktere je priobčeval zlasti v knjigah slovenske Matice?! — On je bil tudi urednik slovstvenega lista »Zora« in dopisnik »Krésa«. O tisti priliki mi je svoječasno pisal, da ima mnogo truda z gospodarstvom, ker je njegova župnija ekonomična, in da se mora truditi za svoj vsakdanji kruh, kakor ostali kmetje, tako da mu ostane le malo prostega časa za delovanje na slovstvenem polju, pa vkljub temu, da šteje že 60. leto na svojih plečah, da je še vedno v bog, kakor cerkvena miš! itd. Kaj bi rekel pri tem znani »intransigent in intrigant« v Gorici s svojo »žagnano duhovsko bisago?«

Pa ker brzovlak hiti, naj pohitim tudi jaz v tem razmotrivanju naprej že njim. Hmali dospé brzovlak na postajo: »Sv. Jurij ob južni železnični«, kjer je tudi naš goromenjeni slavni pisatelj Davorin T. zadnja leta župnikoval, in (menda) tudi tam vmrbla blažene smrti. On je bil res marljiva čebelica na našem jezikopri nas v blagem spominu in naj bi našel mnogo nesebičnih posnemovalcev.

Brzovlak hiti dalje mimo znane postaje »Teharje« proti v zadnjem času tako slavnemu Celju, tej »nemški trdnjava« med štajerskimi Slovenci, ktero si je osvojil ravno te dni le trdni možati pogum pravih narodnih poslancev v državnem zboru, med tem ko je Vuk-Brankovičeva trojica gledala hladnokrvno ta boj Davida z velikanom Golijatom. Sram jih bodi te slovenske dekadente!!!

Od Celja, ktero sem videl le iz železniške postaje, je hitel vlak dalje po lepi rodovitni savinski dolini do laških toplic, (Tüffler-Bad) kjer je vstopilo v vlak nekaj topičarjev. Od tod je kolovratil dalje med lepimi vinskimi goricami stoječimi ob obeh straneh železnične proge in med rodovitnimi njivami h rimskim toplicam (Römerbad), kjer je zoper vstopilo nekaj potnikov, — »dvoživek« — kakor je nekdo imenoval iste topičarje iz znanega razloga. Slednjič prispe na znano postajo Zidani Most, (Steinbrück) od koder se razteza druga panoga južne železnice dolzi prek Save v Zagreb in dalje. Tu že vstopijo na vlak proti Zagrebu sprevodniki uniformirani hrvatski. Zidani Most se imenuje po kamenitem mostu, kije vzpet čez Savino ob

zbora, kateri bi bil žel še viharnejoš po-hvalo, da ni bil postavljen na prvo mesto.

Te je bil pa v polni meri deležen Abtov ženski zbor s klavirjem „Slavnost na kraljevem dvoru“ iz uglašene pravljice „Pepele“. Ko smo zdaj leto na tem mestu ocenjali „Sneguljčico“, smo po-hvalno omenjali Abtovi skladbe osobito za ženske glasove; v tem žanru se sme Abt imenovati med najboljšimi skladatelji tako da bi mu pristojal naslov ženskega skladatelja par excellence. Tudi iz „Pepele“ in v nedeljo pētega zabora diha pristni Abtov slog. Višjo muzikalno vrednost nadomešča v njem jako živahen ritem in bljbuka, priprosta melodija, kar je izvalo v občinstvu burno priznanje. Gg. pevke so pa tudi zasluzile viharno po-hvalo. Težavni prehodi, n. pr. koj iz za-četka v spodnjo medijanto, so bili čisto izvajani, nijansira, je po-hvalno, posebno krepko je donel unisono v višjih legah, a pri vsem tem so bili glasovi lepo zliti v celoto; onega pretiravanja glasu — „šibke strani“ diletantinj, hotečih vsekako „figuirati“ — ni bilo kar nič opaziti. Posebno nam je ugajal soprano po svojem lepem, okroglem, polnem timbru, enakem v visokih in nizkih legah. Na to stran je čitalični pevski zbor najočitnejše na-predoval, in vidi se, da se še vedno drži ne višku slov. ženskega petja v Gorici.

„Zvezdi“ je med najlepšimi me-šanimi zbori Nedvđedovimi. Odlikuje se po lepih melodijah, posebno proti sklepu. Skladba je mnogo hvalejnejsa od Pirnatove ena-kega teksta. Pela se je že na čitaličnem odru, a tako precizno kot v nedeljo ne. Najtežavnejša je sreda pesmi, kjer so zmanjšani akordi v pianissimu s pavzami. Ta težavna mesta so se v nedeljo pela s sigurnostjo in natančnostjo, kakor jo med diletanti malokje nahajamo. Posebno krepko je donel sklep, ki je poslušalcem očividno imponiral, da so — če tudi se je kazalec na uri že nagibal proti pol-noči — viharno zahtevali ponovitev.

Kakor so bili ti ocenjeni pevski zbori izbrani za širje sloje poslušalstva tako je imel soprano samospev zadostiti strogim umetniškim zahtevam. Gospodična Hafnerjeva nas je zopet razveselila s svojim krasnim umetnim petjem. Pela je po sporedu Nedvđedov „Tvoj mirni čuvam stan“. Že njen nastop je kazal — šolo. Pela je na pamet, in vrhu tega skladbo, ki ni redko posejana s pavzami, skladbo, katero tvorijo glasovi kratke veljavje. Da bi po zasiščenji ocenili ali — recimo — po-hvalili to krasno petje, nam ne dopušča okvir tega sporočila. Reči pa moramo, da nas je kar očarala velikanska razlika med mogočno-krepkim fortissimom in nežnim, dih podobnim pianissimom. In občinstvo je kar za-makneno slušalo te nebeške glasove, nikdo se ni upal ganiti, boječ se motiti ta divni užitek, grobna tihota je bila v dvorani. In ko je gospodična nehala, je vstal vihar, ne vihar, orkan ploskanja.

Na burno zahtevanje po ponovitvi je gospodična dodala „Slavčka“, rusko narodno pesem, polno glasbenih okraskov predložkov in dvo-ložkov, katere je go-sodična z mojstrosko lahko izvajala. Nič manj nismo občudovali na nekaterih mestih umetno izvajani „portamento“ glasu, ki je poslušalstvo kar očaral. Iz kratka: Občinstvo je v izrazih zadovoljstva in iznenadenja gospodično solistinjo

njenem ustju v Savo. Tu je za go-tove vlake tudi „obedna postaja“, ker ima velike restavracije za vse 3 razrede vlakov. Pa jestvine in pičačo znajo tu precej draga računati. Neki sopotnik mi je pravil, da je moral plačati za čašico črne kave, ki je držala toliko kakor lu-pina orehova, 56 h. (28 krajcerjev)! Naj-boljše je za potnika, ako vzame potrebna živila z doma, vsaj za en dan seboj, in tudi zato, ker človek saj ve, kaj je! — Od Zidanega Mosta do Ljubljane se vije železnična proga vedno poleg ali blizu Save, ktero imenuje „slavni“ nemški zem-ljepisec še zdaj mesto Save — Fluss, pa „Saufluss!“ — Tu mi pride na misel kasična satira dr. Zupana (bivšega seme-niškega profesorja v Lj.): „Zwei grosse Männer hat Kraint besessen; aber den einen hat „die Sau“ (v kteri je utonil učenjak Čop), den andern „der Wolf“ gefressen (namreč njega; ker je njega — Zupana, — škof W. proti njegovi volji poslal v pokoj!). Tako smo se vozili v hitriči mimo znanih obrtnih postaj ob Savi, pogovarjajo se z bratom Hrvatom o raznih slovanskih razmerah in nedostatno-stih in tudi o kleti neslogi tu in tam, da

uprav oboževalo, in mi mislimo, da go-vorimo iz srca vseh udeležnikov, ako izrazimo željo in prošnjo, naj bi nas vrla gospodična tudi pri čitaličnih ve-selicah razveselila s svojim krasnim petjem.

Na klavirju je spremljal petje gosp. V l a d i m i r P r e m r o u, ki že v mladih letih kaže izredno nadarjenost za glasbo, vztrajnost in požrtvovalnost. Za spremljanje je treba večkrat velike pričujočnosti duha, in te mladi gospod ne pogreša.

Orkestralno glasbo je zastopal duo na klavir in harmonij iz Smetanove „Hubičke“. Klavir je bil v rokah goriškim Slovencem vrlo-znane pianistinje gospe V o d o p i v e c - P r e m r o u - t o v e. Spremljal jo je na harmoniju čitalični pevovodja g. M e r c i n a. Kontrast med znakom glasov teh dveh instrumentov, med zategnjenimi in kratkimi glasovi se navadno dobro podaje. Gospa je igrala z znano eleganco in preciznostjo, v taktu nismo opazili najmanjše divergence, če tudi večkratno ad libitum — sviranje kako otežuje spremljanje z drugim instrumen-tom.

Čitaličnega pevovodja g. Mercina omenjam priznalno na zadnje. Naše hvale menda ne potrebuje — kakor smo že lani naglašali — ker mu jo je „Soča“ v prejšnjih letih dovolj napela.

(Konec pride.)

Politični pregled.

Državni zbor.

Od pondeljka pa do petka imela je poslanska zbornica ta teden vsaki dan svojo sejo ter se ves čas bavila s pro-računom finančnega ministerstva. V torek je rešila točko blagajniška uprava, v kateri točki je bila zapovedena tudi sporna postavka 16 milijonov subvencije za prazko mesto. Ta postavka je bila spre-jeta z 218 proti 135 glasovi.

V sredo in četrtek pa je bila na vrsti točka o direktnih davkih, ki je bila tudi vsprejeta in zdaj je na dnevnem redu razprava o indirektnih davkih. Seje se vrše zdaj jako mirno. Poslanska zbornica bode imela drugi teden vsaki dan svojo sejo, potem bode pa počivala od 3. do 12. maja in to zaradi delegacij, ki se snidejo tiste dni v Budimpešti.

Kvotna deputacija.

Kvotna deputacija se je konstituirala ter si je izbrala svojim predsednikom grofa Schönborna in podpredsednikom vit. J a w o r s k e g a. Poročevalec dvorni svetnik B e r r predlagal, naj se določi kvota od 1. jul. 1902 do 31. dec. 1909 in sicer v razmerju 65.6 za cisla-tanijo in 34.4 za Ogersko.

Nov udarec za Vsenemce.

Najnovejša poročila javljajo, da v senemski poslanec Wolf odloži mandat. Povod temu je »ka nova za Wolfa« ne posebno čašna aféra. Njegov list „Ostdeutsche Rundschau“ je pisal v pri-log sladkornega kartela, katerega name-ravajo skleniti razni fabrikantje za izde-lovanje sladkorja in kateri kartel bi močno oškodoval sladkor kupujoče ob-činstvo. Zdaj se je zvedelo, da je bil list v to svrhu podkupljen in da je denar sprejemal upravitelj lista neki Guttman. Poslednji je pojasnil vso zadevo poslan-

daljno potovanje; g. profesor se je peljal dalje v kraljino domovino svojo, v Dalmacijo, drugi sopotnik c. kr. stotnik pa se je predramil malo pred Ljubljano ter šel k svojim sorodnikom v Ljubljani na sta-novanje, potem ko sva se vzajemno za-hvalila za prijetno in kratkočasno družbo in si voščila vse dobro od Boga! — Tako sem srečno dospel zopet v belo Ljubljano 31. jul. 1901, ktero sem bil zapustil 16. istega meseca. Ker je bilo že 6½ ure zvečer, nisem namenil dalje potovati. Iz Budapešte do Ljubljane sem torej dospel ravno v 10½ urah. Ni li to zares velika naglica? Podal sem se v gostilno „Katoliški Dom“. Tú sem se malo oddahnil od neprestanega drdranja ter sem menil iti po kratki večerji takoj k počitku. Ali tedaj se mi je reklo, da sta v drugi sobi državna in dež. poslanca gg. P. in dr. Ž., nekteri vrli akademiki sl. katol. društva „Danice“ in še neki vrli katoliški narodni možje Ljubljanci, ki me žele videti, oziroma se z menoj seznaniti. Kdo bi ne šel rad v tako po-šteno družbo naših sobojevnikov za naše pravo, ter spoznati saj nektere teh vrlih nevrašenih katoliško-narodnih mladjeni-

smo se vzajemno in osebno spoznali

cem in je bil takoj odpuščen iz službe, moral je odložiti vsa mesta v društvih, katera je ondi zavzemal. Vsenemci oči-tajo Wolfu, da je delal z Guttmanom pod jedno odejo in groze z novimi od-kritji, ako Wolf ne odloži mandata. To je jeden povod; drugi povod pa je Wolfova afera glede dvoboja s posl. Schalkom. Schalk je namreč izročil zadevo čas-nemu razsodišču, — a Wolf je rekel, da se le tedaj podvrže častnemu razsodišču, ako Schalk že prej pove, katere reči hoče spraviti pred sodišče. Schalk je od-govoril, da že vse pove, ko bo razso-dišče sestavljen. Wolf pa cela zadeva tako peče, da namerava odložiti mandat. Ta zadeva je zopet hud udarec za Vsenemce.

Trozveza.

Rimski dopisnik angleškega lista „Daily Chronicle“ pravi, da podaljšanje trozveze ni še gotovo stvar ter da se bo Italija toliko časa branila isto podaljšati, dokler ne bode na čistem glede nekatere politični trgovski vprašanj.

Gleda Nemčije da je Italija v tem pogledu že na čistem ne pa tako z ozi-rom na Avstro-Ogersko. Največ zadrege da dela v tem pogledu vinska klavzula, pa tudi to da zahteva Italija, da izosta-nejo iz pogodbe nekatero točko naper-jene proti Franciji. Zgorej omenjeni dopisnik pravi, da ako se odstranijo te ovire, bode nova trozveza sklenjena že tekem tega poletja.

Avtrijski Poljaki in trozveza.

„Gazeta Narodowa“ piše, da je vit. Jaworski zaradi tega odklonil predsedništvo v avstr. delegaciji, ker bi mu ne bilo mogoče in sicer z ozirom na razmene, ki so nastale zadnji čas med Po-ljaki in Nemčijo, govoriti o trozvezi v tistem smislu, kakor je bila dozdaj na-vada.

Novi ruski notranji ministr.

Na mesto umorjenega ruskega mi-nistra za notranje stvari Sipjagina je imenovan ministro pl. P l e h w e. Novoimenovani minister je rojen l. 1848 in je bil že kot senator pomočnik notra-njega ministra. Rusko časopisje pravi o novem ministru, da je prijatelj Durnowa in Pobjedonosceva ter velik nasprotnik židov, Nemcev in revolucionarnih di-jakov.

Protiruska demonstracija v Rusiji.

V mestu Helsingfors na Finskem v Rusiji so se primerile dne 17. t. m. ve-lige demonstracije. Ta dan je bil kontrolni shod, katerega se je pa od 810 pozvanih rezervistov udeležilo le 57. Prišla pa je ogromna množica nahujskana ljudstva, ki je začela uprizarjati hrupne demonstracije protiruskega značaja. Na čelu množice je bilo več odličnjakov mej njimi tajnik finskega senata baron Born-Axellie in več članov me-stne uprave. Izgredi so trajali dva dni. Policijo je ljudstvo napadalo in je bil ravnatelj iste smrtno ranjen. Ranjenih je bilo več vojakov in redarjev s kame-njem. Izgrednikov je bilo ranjenih le malo ker vojaštvo ni rabilo orožja.

Belgia.

Sklep belgijske poslanske zbornice je uplival na splošni položaj v toliko, da je delavska stavka danes z malimi izje-mami že končana in so delavci že sto-

podajoči si prijateljsko in somišljeniško svojo roko. Prav prijetno mi je bilo v pošteni družbi teh modrih mladeničev do 11. ure zvečer, kako navdušeni so za našo sv. stvar! Naj jih je liberalni listi zdaj že ignorujejo, a upamo, da ni preoddalen čas, ko bodo oni mladeniči, katerih šteje „Danica“ letos že 40, pomagali poraziti kruto zver, lažnjivi „libera-lizem“ in njegove izrodke povsod po Slo-veniji, ko bodo stopili na torišče in bo-jišče za resnične in stalne dobrine slo-venskega naroda. V to ime naj isto ve-levažno društvo cvete in raste, kajti to je naša zmaga, ki svet premaga, naša vera! Zato pa končam svoj skromni opis tega zanimivega mojega potovanja po Ogerskem, z besedami 5. kitice „Naša pesem“: (To je pesem „Daničarjev“. Glej „Zoro“ 2. marca 1902).

Če boj bo srđit, bo vera naš skit,
Pravice vse, naš bran bo prelep,
Naš kras in naš spas resnice bo pas:
Vrag z mečem zadet bo božjih besed.

Naprej na dan! Na solnčni dan,
„Danice“ je svit nad nami razlit, in „Za-rije“ trak razganja nam mrak! Itd.

Torej k'icem glede na te vrle gg. akademike: „Še Slovenija nij zgubljena!“

In vosteni dan, komaj 5 visokošolcev.

pili v delo pod prejnjimi pogoji. Tako je sklenilo osrednje vodstvo bruseljskega delavstva, kateri sklep z veseljem po-zdravljajo vsi treznomisleči krogi, ki so mnenja, da bi ravno splošna stavka naj-več ovirala ugodno rešitev zahteve po premembri volilnega reda in ustave. Le skrajno zagrizeni socijalisti in oni krogi, katerih težnje sploh nimajo nič skup-nega z volilnim redom in ustavo, mar-več ki bi iz revolucije hoteli kovati za se kapital, nasprotujejo treznomislečim krogom. In ti elementi se vzdržujejo ne-mir in napetost po nekaterih krajih.

V občinskih zastopih, kjer imajo večino socijalisti in liberalci, se sklepajo adrese na kralja, naj s svojo besedo po-seže vmes in napravi mir. Na nekem shodu v Lüttichu je govornik zaklical demonstrantom: „Mirujte še nekaj dni; če kralj ne bo posredoval, potem naj storii vsak, kar hoče“. — Značilno za razmene v Belgiji je pa to, da dobivajo stavkujoč posebno velike podpore iz Nemčije. Od tam se jim je obljubilo 30.000 mark, da vztrajajo. Skoro se ve, kam pes taco moli.

Domač in razne novice.

Smrtna kosa. — Na Voloskem je umrl dne 24. t. m. v starosti 84. let g. Anton Dragotin F a b i a n i, diplom. komisjonar Nj. Velič. pok. cesarja Maksi-miliana. Pokojnik je živel pred leti tudi nekaj časa med nami v Gorici. N. v. p.

Č. g. Jos. Pavletič, župnik v Ren-čah, je imenovan za dekanata v Št. Petru. V sredo je bil kanonično investiran. — Čestitamo!

Imenovanje v sodni službi. — Višje tržaško deželno razsodišče je imenovalo sodna praktikanta dr. Emanuela Pečića in Josipa Sancina iz Skednja av-skultantom.

Za „Šolski Dom“ došlo upravni-stvu „Gorice“: g. Jožef Pegan, posestnik v Gaberjah pri Ajdovščini 1 K. Hvala!

Zahvala. — Ženska podružnica sv. Cir. in Met. v Gorici izročila je že po svoji predsednici, gospoj Avgusti Šantelj denarničarju „Šolskemu domu“ 240 K kot čisti dobitek nedeljske „Besede“ v pri-log učeče se mladine.

Podpisano načelnštvo si šteje v prijetno dolžnost, izreci najtoplejšo in najiskrenješo zahvalo ženski podružnici sv. Cirila in Metoda, posebno njeni predsednici za ta velikodusni dar.

V Gorici, 25. aprila 1902

Načelnštvo „Šol. Dom“.

Dohodek koncerta ženske po-družnice sv. Cirila in Metoda. — Vseh dončkov je bilo . . . 427 K 20 v Stroškov 163 „ 53 „ Ostalo je čistega 263 K 67 v Od teh se je izročilo „Šolskemu Domu“ 240 K. Ostane še v blagajni 23 K 67 v.

Nadplačali so in sicer: preč. gosp. Mašera 4 K; Gosp. in gospa Kofol 2 K; preč. g. dr. Ant. Gregorčič 10 K; gosp. dr. Andrej Lisjak in gospa 5 K; gosp. T. Jug, nadučitelj v Solkanu 5 K; g. Kumar, Valentín 5 K; g. Skubin Anton učitelj 4 K; g. Ant. Jerkić 4 K; Vodopivec družina 6 K; družina Klančičeva 10 K; preč. g. kurat Jos. Golob 4 K; g. dr. N. 5 K; g. Svetoslav Premrov 2 K; preč. gosp. Franc Stepančič 10 K; gospa Koren 4 K. Vsem častitim gg. darovateljem bodi na tem mestu izrečena najprisršniša za-hvala!

Vabilo. — Podružnica „Slomškove zveze“ priredi v četrtek 1. maja t. l. ob 10. uri predpoludne zborovanje v „Šolskem Domu“. K obilni udeležbi

na tržaški cesti svojo lastno pivovarno. Tovarna je začela delovati v pondeljek. Poleg tovarne napravi g. Gorup tudi pivovarno.

Kuhinjska šola. — V kratkem se otvorí v Gorici kuhinjska šola. Več povemo kasnej.

Maša zadušnica po pokojnem Emencu kardinalu se je brala v sredo ob 10. uri v stolni cerkvi. Daroval jo je ob asistenci drugih duhovnikov generalni vikar monsignor Jordan. Udeležili so se te sv. maše zastopniki civilnih in vojaških oblasti, deželnega odbora, mestni zastop ter obilo število drugih vernikov.

Sodnijska obravnava g. H. Črnigaja, vikarja v Vel. Žabljah. — Kakor je bilo že omenjeno v našem listu, bil je zatožen omenjeni g. vikar radi podkupovanja pri lanskih volitvah volilnih mož za deželni zbor. Tu hočemo popisati razvitek cele obravnave pred okrožnim sodiščem v Gorici. — Najprej je bil zaslišan obdolženec g. vikar, kateri je izjavil, da si je štel v dolžnost kot duhovnik in občinar, razjasniti volilcem, kako važna opravila so volitve, in da je prigovarjal volilcu Merkelju, naj gre volit. Ta volilec pa se je izgovarjal, da nima časa; nato mu je ponudil obdolženec 1 kruno kot odškodnino za zamudo časa, pa ne z namenom, da bi kupil njegov glas; Merkelj pa ni hotel sprejeti odškodnine, sprejel pa je listek volilnih mož. — Nato je bil pod prisego zaslišan volilec Merkelj, kateri je, kolikor se je spominjal, izjavil, da ga je g. vikar res nagovarjal, naj gre ž njim volit in slednji da mu je ponujal eno kruno za zamudo časa; isto je potrdila tudi druga prica, njegova žena. — Prebrala se je tudi med drugim o v a d b a, katero je sestavil „izvrševalni odbor na rodno - napredne stranke“ v Gorici, na podlagi podatkov, katere mu je doposjal zaupnik „napredne“ učitelj Vuga. V tej ovadbi je mrgolelo neresničnosti, kakor n. pr. da je obdolženec trašil onega volilca „s peklom in hudičem“, da je bil pri njem, ko je bil taže v postelji zvečer i. dr., kar je potem oni volilec preklical pred sodnijo v Ajdovščini, kjer je bilo prvočno zasliševanje prič in obdolženca.

V pravi luči so se pokazali „naprednjaki“ posebno v tem: Učitelj Vuga je izjavil sam na zapisniku, da je kot zaupnik „napredne stranke“ sporočil „izvrševalnemu odboru“ v Gorico, kar je zvedel o tej zadevi. „Izvrševalni odbor“ je na podlagi njegovega sporočila sestavil ovadbo in jo poslal temu učitelju, naj jo dá podpisati onemu volilcu Merkelju. Vuga, pokorni sluga „napredne“, je zvesto izvršil svojo „vzvišeno“ nalogo v družbi z drugimi „naprednjaki“. — Ovadbo so na to hitro prečitali onemu volilcu in ga premotili, da jo je podpisal. Pravili so mu ti „naprednjaki“, naj brez skrbki podpiše, s tem bodo le „vzdignili“ (razveljavili) volilce; ni pa mislili oni Merkelj, da bodo s tem tožili g. vikarja. Podpisal je v naglici, a potem je protestiral proti onim neresničnostim, katere smo že gori navedli in zahteval, naj se jih izbriše. Ali učitelj Vuga ga je potolažil, češ: bom pisal v Gorico izvrševalnemu odboru, naj tam popravijo ovadbo. A tudi izvrševalni odbor in popravil onih neresničnosti, ampak je poslal tako krivično in neutemeljeno ovadbo državnemu pravništву, katero je dalo se več potem vso stvar preiskati. — Ko se je oni zapisnik učitelja Vuge prečital, vstal je državni pravnik in je v smislu zakona utemeljeval obtožbo proti g. Črnigaju, kateri da je zakrivil kaznivo dejanje podkupovanja. Nato pa je odvetnik g. dr. Francko logično razložil, da obdolženec ni imel namena kupiti glas onega volilca, ker ga je smatral pristašem svoje stranke; v resnici pa je oni volilec vze prej dal besedo „napredni“ stranki, česar pa ni povedal obdolženec. Dokazal je g. odvetnik, da se je obdolženec poslužil le dovoljenih agitatorskih sredstev, s tem da je ponujal eno kruno za odškodnino, kajti brez de-narnih sredstev ni nikake večje volilne agitacije, posebno v večjih mestih. — Po govoru g. odvetnika vstali so sodniki in se posvetovali v stranski sobi. Čez nekaj minut so se vrnili in predsednik obravnave je razglasil razsodbo v imenu Veličanstva, po kateri je bil obdolženec oproščen pregresk podkupovanja in plačilnih stroškov obravnave, ker se ni dokazalo, da bi bil imel namen kupiti volilni glas.

Iz vsega tega je razvidno, kakšni ovadhi so „naprednjaki“ in kakšni može morajo biti tisti, ki se imenujejo zaupnike take „napredne“ stranke. — Kar se tiče novice v „Soči“ o tej obravnavi, koliko opravila dajejo sodnjam politikojam sodnjam vselej oneherenske in pravilo sodnjam vselej oneherenske in

ovadbe. Ali je treba večje nesramnosti! Najprej naperjajo oni neresnične ovadbe s katerimi nadlegujejo oblasti, potem pa podtikajo to nadlegovanje drugim! — Obtoženec pa ostane radi te obravnave v očeh poštenega ljudstva ravno takoj čist, kakor prej! Sramujejo naj se pa njegovi „napredni“ ovadbi!

Izjava. — Uredništvo „Soče“ me v št. 39. pozivlja, naj tožim, češ, le tako spravim s sveta nesramna sumničenja in zavijanja, katere je njen lažnjivi dopisun nagromadil o meni. Izjavljam, da ne bom tožil slavnatih mož okoli „Soče“ in „Primorca“, ker bi to bilo pod mojo častjo. Zadostujejo naj popravki, iz katerih tudi razsodni bravci „Soče“ lahko sponajajo resnico. „Sočino“ uredništvo sicer sodi vse popravke po svoji lastni nesramnosti, vendar poštenjaki verjamejo bolj lastnemu prepričanju in zatrjevanju duhovnika, kakor pa slavno znani lažnjivosti „Soče“. Zato tudi ne prikrivam svojim faranom, kar pišeta „Soča“ in „Primorec“ o meni, ampak jim sam vse preberem, da se prepričajo, česa je zmožno liberalno sovraščvo.

Ker pa se „Soča“ sklicuje na „kakih 40 prič, ki vse potrdijo, da je res, kar je pisala „Soča“, in da ni res, kar je popravljal župnik Kosec“, jo pozivljam, naj navede le edno samo pričo, ki upajno trditi, kar trdi „Soča“ o meni. Ako je ne navede, tedaj je „Sočina“ in „Primorčeva“ lažnjivost dokazana. Ako jo pa navede, tedaj bo priča imela priložnost pred nepristranskim sodnikom dokazati resnico.

Kamnje, dne 21. aprila 1902.

Jos. Kosec
župnik.

Napad na cerkljansko posojilnico. — „Soča“ zoper napada cerkljansko posojilnico. Zakaj se gospodje tako srđito zaganjajo v to posojilnico? Po izvedeli smo, da je cerkljanska posojilnica odpovedala „goriški ljudski posojilnici“ vlogo 50.000 K, ker nemara upavati denarja takim ljudem. Od tod vsa jeza in besnost.

Občinske volitve v Korminu. — Ta teden so se vrstile v Korminu občinske volitve. Stali sta si nasproti dve stranki, namreč laška avstrijska in pa irredentovska, ki se sama nazivlja „socialistično-liberalno“. Obe stranki sta se že dolgo pripravljali na odločilen boj in sta se vrgli z vso silo na tretji volilni razred, kajti od izida volitev v tem razredu je bilo odvisno, kaka da bode večina novega korminskega staršinstva. Volitev v tem razredu je trajala tri dni in sicer v tork, sredo in četrtek. Konečni izid je bil ugoden laško-avstrijski stranki, ki je zmagala z večino 94 glasov. Ta izid je irredentovce strašansko razburil; pa ne samo nje, ampak tudi — „Soča“, ki je postala zadnji čas židovsko-liberalen, irredentovski, protestantski, socijalno-demokrški in kaj vemo še vse kak, samo slovenski list ne!

Včeraj sta volila II. in I. vol. razred, v II. so zmagali irredentovci, v I. pa laško-avstrijska stranka.

Porotno sodišče v Gorici otvorí se za letošnje leto dne 23. junija.

Nov železniški vozni red. — Poletni vozni red se uvede pri južni železnici dne 1. maja t. l. — Upelje se nov vlak, ki bo vozil zjutraj do Vidma. Odhajal bode iz Gorice ob 6:04 min. dospel v Kormin ob 6:27, a v Videm ob 7:32.

Konje pokojnega kardinala je kupil g. grof Lanthier.

Izkaz davke plačuječih obrtnikov. — Od dne 24. t. m. skozi 14 dni naprej je razložen pri tuk. magistratu izkaz vseh onih, ki plačujejo mestu obrtniški davek.

Špargeljni. — Na goriški trg je bilo pripeljanih in prodanih špargljev in sicer dne 20. t. m. 18 kv. po 80 K kv., 21. t. m. 9 kv. po 70 K kv., 22. t. m. 25 kv. po 70 K kv. in 23. t. m. 20 kv. po 70 K kv. in 24. t. m. 21 kv. po 64 K kvintal.

Prvi grah. — Na dan sv. Jurija so prinesli na trg 15 kilogramov domačega graha; prodali so ga po 1 K kilogram.

Izpustili iz zapora so onega čevljarja Kavčiča iz Lipe, o katerem smo zadnjič poročali, da se je hotel šaliti z biciklom in so ga zaprli. Zdaj so se prepričali, da je bila to res le samo šala in so ga izpustili. Drugič se bo Kavčič najbrže raje držal svojega kopita.

Vojaški nabor v Kanalu. — Pri vojaškem naboru, ki se je vršil v Kanalu 21. in 22. t. m., predstavilo se je v stavilo FDY, počrtenih je bilo 13, v III. v

razredu predstavilo se jih je 65, vzeta sta bila 2.

Cerkev na Krnu. — Prebivalci vasice Krn, ležeče tik pod vrhom tega gorskega velikana, so sklenili zgraditi cerkev, za kar so že dobili dovoljenje od nadškofijskega ordinarijata. Dne 17. t. m. so imeli lepo slavnost polaganja temeljnega kamna tej cerkvici. Vsa vas je bila v zastavah, topiči so pokali in veselje je vladalo pri samotnih Krncih tam gori. Za cerkev je napravil načrt stavbeni mojster Jožef Rusjan iz Renč. Ladja cerkvice bo dolga 8 metrov, široka bo 5 metrov, presbiterij (svetišče) bo dolgo 3:80 m., visoka pa bo cerkev v prečelju 10:10 m., do vrha stolpa pa 20 metrov. Dogotovljena bo v jednem letu in prih. poletje bodo krnski turisti obiskali lahko tudi to svetišče, predno se podajo v strmi vrh Krna, uživat rajski razgled. Koliko zares idealnega užitka hkrat! Duhovnikom, obiskujočim naš davnji stari Krn, bode dana prilika, da zamorejo opraviti daritev sv. maše v novi cerkvici.

Ogenj. — Pretekli teden zgorel je senik na Volarjih pri „Miklavžu“. Senik bil je nov in poln sena. Posestnik imel je vse svoje seno v seniku in sedaj je ob vse ter ob tem času tudi za drag denar sena ne more dobiti. Prodati bode moral živino pod ceno. Zažgali so baje cigani, ki se vedno tu okrog klatijo.

Redni občni zbor hranilnice in posojilnice v Kamnjah bo na praznik Vnebovzetja, dne 8. maja t. l. ob 3. pop. v šoli. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva; 2. Odobrenje računov za 1. 1901. 3. Volitev načelstva in nadzorstva; 4. Predlogi in slučajnosti.

Kamnje, dne 20. aprila 1902.

Načelstvo.

Toča v Vipavi. — Dne 22. t. m. popoldne okoli 1. ure so imeli v Vipavi Vrhpolju, na Colu in v nekaterih drugih bližnjih krajin veliko nevihto, z gromom in bliskom in konečno s točo. Škoda je tem večja, ker je padala kokor lešniki debela toča in so mladike na trti že precej pogname. Kaj pada ljudje niso bili pripravljeni na tako zgodnjo točo in vsled tega tudi niso streljali, razum v občini Budanje, a še tu so imeli pri tem nesrečo. Pri streljanju se je namečno znatno opekel bivši sedmošolec, sedaj občinski tajnik Josip Ferjančič, kateremu se je smodnik prenaglo vnel.

Eksplozija orjaške mine. — V sredo zjutraj so se v sesljanskem kamenolomu, kjer kopljejo material za dela nove luke, razstrelili orjaško mino, ki je bila napolnjena s 16 000 kg. smodnika. K tej eksploziji odpeljalo se je iz mesta več odličnih oseb, ki so gledale nenavadni prizor, deloma z bližnjih gričev in deloma s parnikom na morju. Razpok je bil seveda velikanski in je mina razbršila 25.000 kubičnih metrov materiala, ki tehta kakih 70.000 tonelat.

Krstič obsojen. — Znani hrvaški renegat Krstič, katerega vzdržuje isterska irredenta in tudi deželni odbor isterski, stal je te dni pred porotnim sodiščem v Trstu. Tožil ga je načelnik policije v Voloski Ivan Podmenik zaradi raznih napadov v listu „Prava Naša Sloga“, v katerih so se očitale Podmeniku razna kaznjava dejanja. Krstič je bil obsojen na tri mesece ječe. Tožitelja je zastopal dr. Stanič. — Ivan Podmenik je bil sivoječasno kot orožniški postajevodja v Čepovanu in je takrat vstretil v trnovskem gozdu štirinogatega kosmatinca (medveda). In zdaj se mu je posrečilo zadeti tudi — dvonogatega „kosmatinca“, ki se je do zdaj znan prekanjeno izviti raznim drugim lovcom.

Suša. — Iz raznih krajev posebno iz zapadne Istre prihajajo glasovi o hudi suši, ki preti zadušiti v kalu novo setev in je nevarna zgodnjemu krompirju, zelenjavji in sočivju. Tudi pri nas postaja vže suho in bi bilo jako želeti, da se nas Bog usmili ter da nam pošlje mirnega dežja.

Časopisi — blago. — Dne 12. marca t. l. izdal je dunajsko najviše sodišče rešitev, v kateri je obsežena razsodba, da novine ne morejo biti predmetom razčlanjenja časti, ter da v sledi tega njih uredniki ne morejo tožiti, ker da so novine jednostavno blago, katero se prodaja.

Na shodu časnikarjev in pisateljev, ki se je vršil te dni na Dunaju in katerem so se tudi obdelovali razmeri med slovenskimi in nemškimi časnikarji, se je protestiralo proti tej razsodbi in zahtevalo, da se prekliče. Sklenila se je rezolucija ki se glasi: „Novine so duševen proizvod onih, ki jih sestavljajo in obstojejo v skladu z zakonom in pravom.“

Slovenska zmaga. — Pri občinski volitvah v Majšbergu pri Ptaju so zmagali Slovenci. Pristaši Ptuskega Orniga so propadli.

Narodno gospodarstvo.

V prospehu sadjereje na Tolminskem.

Na vabilo c. kr. kmetijskega društva je prišel koncem avgusta meseca 1896. znani veščak, profesor Karol Mader, strokovni učitelj na deželni kmetijski šoli v St. Michele na južnem Tirolskem, na Goriško, da prouči tu naše sadjereje razmere ter poda svoje poročilo in svoje predloge o tem, kako povzdigniti našo domačo sadjerejo in kako izkoristiti to prevažno kmetijsko panogo v največjo korist vsem dotičnim producentom in konsumentom. Ta mož ni samo učenjak v svoji stroki, ampak zna tudi praktično izvajati svoje nauke. To je pokazal s tem, da je po izvrstni organizaciji najizdatnejše pripomogel v to, da se je tako rekoč preprodila in na najvišo stopinjo povzdignila sadjereja na južnem Tirolskem ter je postala bogati vir blagostanja tamošnjim kmetovalcem.

Prof. Mader se je tudi pri nas na Gorišku z velikim zanimanjem lotil povrjenje mu važne naloge in jo je častno dovršil. Njegovo obširno poročilo popisuje našo domačo sadjerejo, kakoršna je v resnici v vseh sorodnih pokrajnah, katere je obhodila dotična komisija, sestavljena iz imenovanega gospoda profesorja, ravnateljev obeh deželnih kmetijskih šol, enega poverjenika c. kr. kmet. krm. poskuševališča v Gorici in takratnega opravitelja deželnega tajništva. Ono poročilo pa ocenja tudi našo sadjerejo po pravi vrednosti ter sklepia s tako modrimi in praktičnimi predlogi, da jih treba le polagoma izvesti, pa bode moglo naše sadje temovati z onim najnaprednejših sadrodnih dežel.

Dne 4. septembra je dospela komisija v Volče, kjer si je ogledala drevesne nasade okoli vasi. Sadno drevje je imelo bujno raščo in jablane so bile bogato obložene s sadjem, a nikjer ni bilo videti sledu pravilne oskrbe. Največ je bilo domače vrste pisancev in lončičev, pa kaka pogaćica (Haslinger) vmes in ena vrsta je bila zelo podobna renškemu jabolku. Zlata zimska parmena je imela droben sad; a dotična debla so se prav čvrsto razvijala. Hruške so bile večinoma že potrgane; nekatera drevesa pozni vrst so bila prazna. Jabolki je bilo vse polno, a v obče so bila drobna in onesnažena po riji in niso imela takrat še nobene vrednosti. Zdi se, da ljudstvo ne ve, kako treba razumno izkoristiti tako sadje. Ko se je pozneje komisija vrnila v Gorico, je kmetijsko društvo razglasilo v virtemberških in drugih listih, da je v naših gorah vse polno moštnega sadja na prodaj, in koj so bili agenti tukaj, kateri so pokupili vse dobro in slab po 2½ in 4 gld. kvintal in odpeljali na Virtemberško. Izvajanje našega sadnega pridelka je bilo tako živahn, kakor še nikdar poprej.

V Tolminu je našla komisija blizu enake sadne vrste, kakor v Volčah; med novo uvedenimi pa: zlato zimsko parmeno, kanadsko renetko in Ananas r., katera je imela prav lepo razvit sad.

Dasi ima tolminska dolina v svojem ozadju visoko planinsko ograjo, vendar ni njen podnebje tako ostro, da ne bi uspevalo tu prav plemenito sadje, in morda bi se našle celo primerne lege za trtoje, zlasti

karmelitsko renetko, rudeči jesenski Rambouz Karpentince, zlato zimsko parmeno. Sv. Lučijsko podnebje mora biti zelo vlaženo, ker je bilo skoro vse sadno dreve na padeno po glivičnih boleznih, zlasti po fusciadu. (Dalje prihod.)

Franc Melink,

zidarski mojster v Višnjeviku št. 67, prevzema vsa zidarska dela po najnižji ceni. — Naročena dela se lično izvršujejo.

Gostilna
Vinarskega in sadarskega društva za Brda
v Gorici, ulica sv. Klare št. 15

toči pristna bela in črna vina iz društvene kleti, in puntigamsko pivo. Postreže z okusnimi jedili. — Na razpolago so hlevi za živilo in dvorišče za krogjanje.

Za obilen obisk se toplo priporoča svojim rojakom

Anton Gerbec,
gostilničar.

Ivan Bednařík
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

„Centralna posojilnica“
v Gorici,
registrovana zadruga z omejeno zavezo,
sprejema **hranične vloge**, katere obrestuje po $4\frac{1}{2}$ polmesecno; nevzdignene obresti pripisuje konec leta glavnica. Rentni davek plačuje posojilnica sama.
Daje **posojila** udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po $5\frac{1}{2}$. Sprejema **člane** z glavnimi deleži po 200 K in z opravilnimi deleži po 2 K. Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalažanje in vračanje so na razpolago položnice c. kr. pošte hraničnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštnih stroškov.
Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj v ulici Vetturini št. 9.

Naznanilo.

Podpisanc, večletni hotelier v Pulju, naznanjam slavnemu občinstvu, da sem otvoril svojo, po najnovjih zahtevah urejeno in opremljeno

kavarno „Central“,
na Travniku.

V njej bo p. n. gg gostom na njo go poleg treh biljardov tudi okoli 100 časopisov in različne vrste. Zagotavlja najskrbnejšo postrežbo v vsakem obziru, prosim blagohotno podpore z obiskovanjem ter se beležim z vsem spoštovanjem udani

Filip Pečenko.

P.S. Ako kdo izmed gosp. ni prejel naznanila, katera sem razpošiljal te dni, prosim da mi blagohotno oprosti.

Mladenič

z dobrimi spričevali, ki je končal svojo vojaško dolžnost, in je več obeh deželnih jezikov in poleg teh tudi nemščine, ter je porabljiv za vsak posel, išče službe v mestu ali okolici.

Natančneje poročila se izve v »Narodni tiskarni«.

„Krojaška zadruga“,
vpisana zadruga z omejeno zavezo
v Gorici.

Gospodska ulica hiš. štev. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrste manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izberi, kakor: suknja, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovico, vsakovrstne preproge, zavesne, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce. Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.
Cene so stalne brez pogajanja.

J. ZORNICK
Novi Tvrdrka
Gorica, Gospodska ulica 7 (tik „Kroj zadr.“)
prva in edina slovenska trgovina za modno in
vsakovrstno drugo blago; — ina načlepšo zalogo
okraskov za damske obleke, zimskih Jaeger
domačih čevljev, nogavice, rokavice
vilenih in volnenih šerpa
moderčev kravat itd. itd.
vse potrebščine za
g. krojače in
sivilje

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trtega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marijanje“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trtega lesu, ki imajo znotraj tro- ali širidelno kegljišče z vrtenci in kegljavnično blagajno po najnovejši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Mladenič

z dobrimi spričevali, ki je končal svojo vojaško dolžnost, in je več obeh deželnih jezikov in poleg teh tudi nemščine, ter je porabljiv za vsak posel, išče službe v mestu ali okolici.

Natančneje poročila se izve v »Narodni tiskarni«.

„Krojaška zadruga“,
vpisana zadruga z omejeno zavezo
v Gorici.

Gospodska ulica hiš. štev. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrste manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izberi, kakor: suknja, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovico, vsakovrstne preproge, zavesne, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce. Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.
Cene so stalne brez pogajanja.

Železnato vino
LEKARJA
Piccoli-ja
v Ljubljani.
Dobiva se v lekarnah
krepča malokrvne, nervozne in slabotne osebe

Dobiva se tudi v lekarnah v Gorici, Tolminu, Trstu, Istri in Dalmaciji po 2:40 K steklenica.

Edina zaloga na Kranjskem lekarna

PICCOLI
„pri Angelu“ v Ljubljani,
Dunajska cesta.

Polliterska steklenica 2 K.
Zunanja naročila izvršuje lekarna GABRIJEL PICCOLI v Ljubljani točno ako se mu pošle znesek po poštem povzetju.

Dobiva se tudi v lekarnah v Gorici, Tolminu, Trstu, Istri in Dalmaciji po 2:40 K steklenica.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz višavskih,
furlanskih,
briskih, dalmatinskih in
isterskih vino
nogradev.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnicu na vse kraje avstro-egerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Teodor Vidmar, kovaški mojster v Kobaridu, išče pomagača in učenca za svojo obrt.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. štev. 25,
(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlón, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po $\frac{1}{4}$ kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidrič & Valenčič v II. Bistrici. Zvezlenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zaboljkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

I. Goriupa v Gorici
na Tržaški cesti (Via Trieste)
se prodaja živinsko krmilo.
ječmenove tropine za
v tvornici piva

Naznanilo!

Konjedic & Zajec

v Gorici pred nadškofijo št. 5. — Via Caserma št. 15.

Za vinorejce!

Peronospora škropilke najbolje vrste in njih posamezne dele, cepilne nože, gumijeve trakove za zeleno cepljenje črne in rujave, zajamčene kakovosti. Pocinkane ograjne mreže in trnjeva žica!

Za stavbarje!

Za čas stavbe priporočata svojo veliko zalogo vseh stavbenih potrebščin, kakor: cement, stavbene nosilce, vse potrebne okove, orodje itd. itd.

Nizke cene!

Postrežba poštena!

Odkrovana

kleparska delavnica

Artur Makutz,

Gorica, Ozka ulica št. 1,

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času. — Prevzema naročila za vpeljavo strelovodov, tudi pozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Pripreja vpeljavo vode z cevmi vseh vrst. — V lastni zalogi ima stroje za zveplanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronosnori donovljene po Vermorelovi sestavi: mehove za zveplanje grozdja